

Als ouder van een kind van 9 jaar met autisme en een taal spraakstoornis maak ik me erg veel zorgen om de grote bezuinigingen. Mijn zoon is begonnen op het reguliere onderwijs, hier kon hij niet meekomen zowel het tempo als sociaal emotioneel. Hij van daar uit naar een cluster 2 school gegaan i.v.m. zijn taalstoornis, hier kwam hij erg vast te zitten met zijn autisme hij wilde niet naar school, werd gepest en dit had zeer grote gevolgen in zijn algehele functioneren zowel thuis als op school. Van hier uit is hij naar een cluster 4 school gegaan en voor het eerst in zijn leven lijkt hij zijn plek gevonden te hebben, Hij geeft zelf aan dat hij zich goed voelt op school, dat de kinderen hem niet pesten en dat de juffen hem begrijpen, ook verteld hij over de voorzieningen die in de klas zijn om rustig te kunnen werken. Hij voelt zich voor het eerst prettig en veilig op school en je ziet zijn resultaten groeien.

Thuis is het niet alleen erg fijn om te zien dat je zoon zich goed voelt en groeit ook is het fijn dat er een stuk rust is dat zijn werking heeft op de rest van het gezin.

Nu komen er bezuinigingen en zal er voor hem weer veel veranderen, grotere klasse? Meer prikkels. Dan over de rest nog niet gesproken. Wij houden ons hart vast.

Ook moet er goed nagedacht worden of deze bezuinigingen in het onderwijs er niet voor zullen gaan zorgen dat er op andere vlakken weer meer geld nodig is, als kinderen het op school moeilijk krijgen heeft dit veel invloed op het kind en het gezin, hierdoor zal er buiten school meer hulp en opvang nodig gaan zijn voor het kind en het gezin om alles draaiende te houden.

Ik zou de minster graag uit willen nodigen om te laten zien wat het hebben van een kind met autisme in houd en hoeveel invloed het kan hebbe op een kind en het gezin. Het is voor een buitenstaander allemaal erg makkelijk om te bezuinigen maar onze kinderen zijn de dupe dit mag niet gaan gebeuren